

Test

Na de introductie van de originele Black Cube was Lehmann Audio al snel een waar begrip in de analoge audiowereld. Met een lage prijs en een brede inzetbaarheid was het kleine zwarte doosje voor veel audiofielen een goede manier om klassieke vinyl weergave met moderne 'line-only' versterking te verenigen. De Black Cube 2006 is de nieuwste versie en voorzien van vele nieuwe componenten die moeten zorgen voor een even zonnige toekomst.

Lehmann Audio Black Cube 2006

Vernieuwd cubisme

De in 1995 geïntroduceerde Black Cube phono trap was niet het eerste product dat Norbert Lehmann ontwierp. Sinds eind jaren '80 maakt hij hoogwaardige apparatuur voor toepassing in professionele en audiofiele toepassing. Als gediplomeerd opnametechnicus heeft hij veel ervaring opgedaan in de professionele wereld en nu hij zelf audiofabrikant is blijft hij geïnteresseerd in zowel nieuwe professionele technologie als de betere High End ontwikkelingen. De originele Black Cube was gericht op de betaalbare

audiomarkt maar werd desondanks ook door zogenoemde 'High End Buffs' aangeschaft.

2006

De heer Lehmann heeft gedurende het afgelopen decennium veel nieuwe ideeën opgedaan die uiteindelijk hebben geleid tot de Black Cube 2006. Wanneer je de oude en nieuwe printplaten naast elkaar ziet is het duidelijk dat er veel verfijningen en betere componenten zijn toegepast. De nieuwe print-

lay-out moet een hele uitdaging zijn geweest gezien de behuizing zelf onveranderd is gebleven en de nieuwe condensatoren en MKP blokken meer ruimte in beslag nemen dan de oude varianten. Enkele van deze verfijningen zijn: spoeltjes (chokes) in de voedingslijn die ervoor zorgen dat de Black Cube 2006 beter bestand is tegen lichtnetstoringen, een gevoeliger en meer ruisarme ingangstrap, een volledige dual mono opbouw voor betere kanaalscheiding en een verhoogde ingangsgevoeligheid voor gebruik

Test

met low output MC's. Verschillende handige jumper-opties maken het mogelijk om de phonotrap beter aan te passen aan een bepaalde situatie zoals bijvoorbeeld de mogelijkheid om een rumblefilter in te schakelen of een zogeheten 'high gain jumper' waarmee de ingang beter aanpasbaar wordt voor moderne medium output MC's. De versterkingsfactoren bedragen nu: 36 dB, 46 dB, 56 dB en 66 dB. De (van buitenaf) instelbare ingangsimpedanties zijn 47 KOhm, 1 KOhm en 100 Ohm. En mocht de standaard afsluiting van Lehmann niet optimaal zijn voor een bepaald element dan is er nu ook nog de mogelijkheid om zelf afsluit weerstandjes of condensatoren toe te voegen want daar zijn contactbusjes voor aangebracht in de print. Als extra luxe is ook het standaard externe voedingsblokje van een XLR plug voorzien zodat een eventuele opwaardering naar de 'SE' uitvoering gemakkelijker wordt. Het chassis is van plaataluminium vervaardigd en is voorzien van mechanische demping tegen de binnenkant van de topplaat. Aan twee zijden zijn printgemonteerde vergulde cinchbussen gemonteerd. Ze worden geflankeerd door een degelijke aardeconnector. De viervoudige dip-schakelaars geven de gebruiker

de mogelijkheid om zowel de versterkingsfactor als de afsluitimpedantie te kiezen. De MC ingangsgevoeligheid van 250 microVolt maakt de Black Cube ook zeer geschikt voor gebruik met klassieke low output MC's. De externe voeding is van bovengemiddeld hoge kwaliteit en is voorzien van een 2 meter lange afgeschermd Klotz voedingskabel met een Neutrik XLR connector. Lehmann heeft als mogelijke upgrade ook de PWX voedingsop-tie met 30 VA trafo in het pakket.

Luisteren

Met de (moving coil) gain op maximum, een afsluitimpedantie van 100 Ohm en een ingeschakeld rumblefilter werd de Black Cube 2006 eerst ingespeeld. Toen het apparaat zich helemaal thuis voelde kon er serieus worden geluisterd. De bijzondere LP 'Et Ses Grandes Chansons' van Juliette Greco (ter beschikking gesteld door Synfonique) liet met het lied 'Sous Le Ciel De Paris' horen dat deze nieuwe Black Cube

Importeur: Sound Design, 0516 577236 /www.Sounddesign.nl

Verkoopprijs Lehmann Black Cube 2006: 440 Euro.

Gebruikte apparatuur:

Analoge Bron:	Linn Sondek LP 12 / Akito / Ortofon MC 15 Super II
Phonotrap:	Moth Group 30 Series
Versterker:	Exposure XXV RC
Weergevers:	Monitor Audio Studio 2SE
Kabels:	QED Profile 4X4, Exposure, Monster

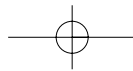
werkelijk met sprongen is vooruit gegaan. Rust! Wat een rust, maar ook een bijzonder goede *presence* van Greco's stem. De oude Black Cube kon nog wel eens iets te slank en te direct klinken, maar de BC 2006 doet daar niet aan! De accordeon klonk rijk van timbre en had een souplesse die de cadans van het mooie lied versterkte. De bas klonk zacht en tegelijkertijd opvallend waarbij de tonen als het ware werden uitgestuwd. Greco's stem is hier

nieer dan ik gewend ben van de residentiele phono-stage. De zeggingskracht van Greco's zang werd door de Lehmann zo goed overgebracht dat een huisgenoot op de volgende verdieping zelfs onder de indruk was, dus me dunkt. Van de LP 'Little Earthquakes' van Tori Amos werd de track 'Happy Phantom' gedraaid en de Black Cube liet hier een goede timing en een vaste greep op het laag horen. Amos' stem klonk soepel en uitdagend zonder uitschieters. Haar Bösendorfer ronkte er lekker op los en de knallende bas-plukken klonken solide en percussief. Tegen het einde van deze song tapt Amos enkele keren met een voet en niet alleen was dat duidelijk hoorbaar maar het werd ook met scherp contrast afgebeeld. De tonale balans was aan de lichte kant met een goede belichting van het stemmengebied wat resulteerde in een open en overzichtelijk klankbeeld.

Vervolgens werd er geluisterd naar 'The Pink Panther Theme' van Henri Mancini's onnavolgbare LP The Pink Panther (met liner notes van Peter Sellers). De subtiel gespeelde en *close-mic* opgenomen triangel, waarmee de track van start gaat, kwam met ronde toon naar voren uit een zwarte achtergrond. Dit werd zonder 'splash' weergegeven, wat helaas bij minder verfijnde systemen soms niet het geval is. De lead saxofoon had een goede *presence* en klonk krachtig en expressief. De drums en vooral hi-hats kwamen goed uit de verf waarbij de trommelvellen een volle klank hadden en de hi-hats ook echt als messing klonken en niet van blik. In dit opzicht deed de BC 2006 erg aan de door Stan Curtis ontworpen en helaas uit productie genomen Moth phonotrap denken. Het op deze amusante track te horen Hammond orgel was goed te volgen en werd levendig weergegeven met smeuge uithalen. De crescendo's van de blazers klonken fel maar op een prettige manier zonder onnodige toegevoegde hardheid. Het geluidsbeeld

natuurlijk de hoofdattractie en kreeg de aandacht die ze verdient. Haar zowel pittige als verleidelijke zangstijl kwam goed uit de verf en werd met goede focus los en vrij ver naar voren afgebeeld. De aanzetten in haar zang werden op gearticuleerde wijze weergegeven en de focus was iets scherper gedefi-

Test

was breed en aardig diep.

De trom in de intro van KT Tunstall's 'Stoppin' The Love' werd op droge en strakke wijze neergezet waarbij het laag niet opvallend ver doorliep en de afbeelding prima was. De elektrische gitaar klonk lekker *gritty* en pakkend en bij de akoestische ritmegitaar waren de individuele aanslagen goed te volgen met een lange uitsterving. De achtergrondzangers werden mooi los en

vrij ver naar achteren geplaatst met goede transparantie en behoorlijke focus. De handklappen werden als natuurlijke 'smak' weergegeven in plaats van een 'klets'. De drums klonken stevig en

droog en bij de cello werd het spel sonoor en expressief neergezet waarbij elke strijk goed naar voren kwam. Bij de track 'Man of Constant Sorrow' van de 'O Brother, Where Art Thou' LP werden de 'Soggy Bottom Boys' met duidelijke *presence* neergezet. Bij het akoestische slidegitaarspel waren zowel de aanslag als het uitklinken van de klankkast goed hoorbaar waarbij de slide uithalen even kippenvol gaven. De leadzanger klonk natuurlijk en meeslepend met een goede doortekendheid en de achtergrondzangers waren steeds goed te volgen. Het geheel klonk aanstekelijk en werd met de nodige 'pace rhythm' neergezet wat werd geholpen door de uitstekende weergave van de mandoline en banjo. Deze opname verdient geen referentiestatus, maar kan zelfs menig country of blue grass hater over de streep trekken wanneer het op een tonaal uitgewogen en swingend systeem wordt afgespeeld. De Duitse phonotrap bewees geen moeite te hebben met deze opname en liet de muziek voor zichzelf spreken.

Conclusie

Losse phonotrappen zijn dankzij de razendsnelle opkomst van CD in de jaren '80 en de resulterende 'line stage' voorversterkers een must geworden voor vele audiofiële vinyl liefhebbers. Er zijn fabrikanten die nog een ingebouwde phonotrap of module leveren, maar op enkele echt breed inzetbare voorversterkers na zijn ze meestal voorzien van een MM ingang. Hoogwaardige losse phonotrappen met een onvervalste MC versterking (en afsluiting) zullen daarom bij veel liefhebbers hoog op het verlanglijstje blijven staan. De Lehmann Black Cube 2006 bewijst dat met een gedetailleerd ontwerp en een no-nonsense uitvoering een zowel hoogwaardig als (relatief) betaalbaar resultaat kan worden behaald.

Kilian Bakker

